

Πολλοί γυρεύουν Ὑπουργοὶ μὲ τὸ στανιὸ νὰ γίνουν,
ἀλλέως τὸν Πρωθυπουργὸν ἵστα κρύα τὸν ἀφίνουν
κι' ἀλλάζουν φύλλο στή στιγμή καὶ σύμβολον καὶ χρῶμα
καὶ μοναχοὶ τῶν ἔπειτα κατασκευάζουν κόμμα,
ἢ πάνε μὲ τὸν Θεοδωρῆ καὶ μὲ τὸν Μολαίτη
καὶ χάνει ὁ Χαρίλαος Παρασκευῆ καὶ Τρίτη.

Καὶ βάζει ὁ Πρωθυπουργὸς τὰ χέρια μὲς ἴστην τσέπη
κι' ἀρχίζει τὸν περίπατο καὶ λυπημένος βλέπει
πῶς οἱ χρυσοὶ του βουλευταὶ δὲν ἀλλάξαν κεφάλι,
πῶς οὔτε περιφέρεια τὸν ὠφελεῖ μεγάλη,
πῶς οὔτε ἡ διάλυσις τοὺς βάζει ἴλη γνῶσι
καὶ πρέπει τὸ **σικτιρ πιλάφ** καὶ πάλι νὰ τοὺς δώσῃ.

Νέων βασάνων στάδιον καὶ πικριῶν ἀνοίγει,
ἂν δὲ κι' ὁ πρόφην πρεσβευτῆς ἀπὸ τὸ κόμμα φύγῃ
καὶ πάῃ μὲ τὸν Λεμονῆ καὶ μὲ τὸν Δεληγιάννη,
ἔ! τότε κι' ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου θὰ σημάνῃ.
Μὰ τοῦτο δὲν πιστεύομεν πῶς εἴμπορεῖ νὰ γίνῃ
κι' ὁ **Ἰνδαλγὸς** πιστότατος ἴστο κόμμα του θὰ μείνῃ.

Ὁ βασιλεὺς ἴστον Πειραιᾶ συχνάκις κατεβαίνει
καὶ εἰς τοῦ Τσίλλερ τὸ λαμπρὸν περίπτερον πηγαίνει
καὶ ἀπ' ἐκεῖ μονάχος του τῆ θάλασσα κυττάζει
καὶ ὄλο συλλογίζεται καὶ ὄλο σχεδιάζει
μὲ ποῖον τρόπον εἴμπορεῖ τὸ πέλαγος νὰ φέρῃ
κοντὰ ἴστης Ἀκροπόλεως τὰ δοξασμένα μέρη.

Ἐφέτος λέγουν μερικοὶ πῶς δὲν θὰ ταξειδέψῃ
καὶ ἴστο Τατόι λέγεται πῶς θὰ καλοκαιρέψῃ.
Καὶ ἀπὸ τοῦτο φαίνεται πῶς θάχωμε εἰρήνη,
γιατὶ ἂν ἦταν πόλεμος τώρα κοντὰ νὰ γίνῃ,
εἰς τὴν Εὐρώπῃ θάφευγε μὲ πρῶτον ἀπ' εὐθείας,
διὰ νὰ φέρῃ ἀπ' ἐκεῖ φορτία συμπαθείας.

Ἄλλὰ σῶς ἀναγγέλλομεν καὶ μίαν δυστυχίαν,
πῶς καὶ ὁ πρίγκηψ Μπούμπουλης δεινῶς ἐμαχεσάτην,
πλὴν δι' αὐτὸ μὴν ἔχετε ποσῶς ἀνησυχίαν,
διότι δὲν ἐχάσαμεν ψυχὴν προσφιλεστάτην.
Τὰ βόλγα ἐσεβάσθησαν τοῦ Πρίγκηπος τὸ σῶμα
καὶ φαίνεται εἰς ὄλους μας πρὸ ζωντανὸς ἀκόμα.

Μᾶς ἦλθε κι' ὁ Σεῖφφουλλάχ ἀπὸ τὴν Ἐλασσῶνα
καμαρωτὸς καὶ λυγιστὸς καὶ ντοῦρος σὰν κολῶνα
καὶ νῦν ἐφάνη κατ' αὐτὰς ἐν μέσῳ τῶν τριόδων
γλυκὺς καὶ ροδοκόκκινος ὡς Ἀπριλίου ρόδον.
Πρὸς τοῦτοις ἀναγγέλλομεν εἰς τὸ κοινὸν ἐν λύπῃ
πῶς φεύγει καὶ ὁ Σέμς-ουδ-δίν καὶ μᾶς ἐγκαταλείπει.

Μᾶς ἦλθε καὶ ὁ θίασος ὁ τῆς Κεφαλληνίας
μετὰ κραυγῶν καὶ κοπετῶν καὶ τόσης ἀρμονίας.
Ἐμπρὸς λοιπὸν, φιλόμουσοι, ἔμπρὸς, **λιμοκοντόροι**
καὶ ἦλθαν οἱ βαρύντοιοι καὶ ἦλθαν οἱ τενόροι,
μᾶς ἦλθαν κομπριμάριαι, μᾶς ἦλθαν πριμαδόναϊ,
ἢ Ἀδελίνα δηλαδὴ κι' ἢ ἄλλαις ἢ γοργόναϊ.

Ἐμπρὸς φιλόμουσον κοινόν κι' ἀρχίζει ὦρα ὦρα
τὸ **Ἐμακιάβι ἔρι τού, τ' Ἀντίο Λεονώρα,**
ὁ **Φάουστ,** ὁ **Φρά-Διάβολος,** κι' ὁ **Ρού-Βλάς** ἐκείνῃ
στηθοκτυπήματα, φωναῖς, λιγοθυμαῖς καὶ θρήνος,
ποῦ ὅποιος τέτοια πράγματα τὰκούει καὶ τὰ βλέπει
ἀνάγκη νάχη δώδεκα μαντύλια μὲς ἴστην τσέπη.

Ἄνοίγει πρὸς τὸ θέατρο... ψυχὴ μου τί γλυκάδα!
μπάστα Ἰγκιούλια, βρὲ παιδιὰ, κι' ἢ ἄλλαις πριμαδόναϊ
ἀλλὰ ἐμένα μούρχεται μὲ τούτη τὴν λιγακάδα
νὰ πάω εἰς τὴν Κηφισσιὰ νὰ κόψω ἀνεμώναις,
νὰ ἔσπλωθῶ σὰν γαῖδαρος στὰ πράσινα χορτάρια
καὶ ἀπ' ἐκεῖ νὰ τραγουδῶ «ὡς πότε πᾶλληκάρια.»

Δόξα νάχη ὁ Θεὸς
κι' ἐτυπώθη ὁ Ρ ω μ ῆ ο ς.

Ἀγγέλλομεν εἰς τὸ κοινὸν μετὰ χαρᾶς μεγάλης
πῶς πλήρη σώματα Ρ ω μ ῆ ο ὦ ἐτύπωσ' ἢ Ἐστία
κι' ἂν θέλῃς στὰ βιβλία σου καὶ τὸν Ρ ω μ ῆ ο νὰ βάλῃ
διὰ νὰ βλέπῃς κάποτε τοῦ Φασουλῆ τάστεια,
εἰς τὴν Ἐ σ τ ί α ν πῆγαινε κι' εἶναι γνωστὸς ὁ δρόμος
τιμὴ δραχμαὶ τριάκοντα ὀλόκληρος ὁ τόμος.

Ἱστορία Ἐθνικὴ
Παπαρηγοπουλική.

Ἀπὸ τὰ Καταστήματα τὰ τοῦ Κωνσταντινίδη,
καὶ Ἄτλας γεωγραφικὸς ἐσχάτως ἐτυπώθη,
ποῦ μένει ὡς ἐκστατικὸς ἐκεῖνος ποῦ τὸν ἴδῃ
καὶ δωρεὰν εἰς ἕκαστον συνδρομητὴν ἐδόθη.
Θαυμάσιον ἐξώφυλλον, περίχρυσον, ποικίλον
κοὶ μαρτυροῦν ὑπέμετρον καλαισθησίας ζῆλον,
μὲ θαυμαστὴν κομψότητα, μὲ γλαφυρὰς εἰκόνας,
μὲ Σαλαμίνας, Πλαταιάς, Μυκάλας, Μαραθῶνας,
μὲ Μακεδόνων κι' Ἀλβανῶν ἀρχαιοτάτας πόλεις
κι' οὕτως εἰπεῖν παράστημα τῆς ἱστορίας ὅλης.
Ἐν τούτοις ἐτελείωσε κι' ὁ τρίτος τόμος τώρα,
ἀλλ' ὅμως καὶ ὁ τέταρτος τελειώνει ὦρα ὦρα.

Λοιπὸν ἢ Κ α θ η μ ε ρ ι ν ῆ, ἑφημερὶς σκερτσόζα,
χωρὶς πομπῶδες πρόγραμμα, χωρὶς καμμία πόζα,
τὴν αὔριον Κυριακὴν ἴστοὺς δρόμους θὰ προβάλλῃ
τὰ δίκαια καὶ πρέποντα πρεπόντως νὰ μᾶς ψάλλῃ.

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ἴστο τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβῃ — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμαϊς τῶν Χαυτείων — μ' ἕνα κάποιον Φαρμακεῖον,

Καφενέ τῶν «Ἐὺ Φρονούντων» — νύκτα ἴμερα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τῶσους
μ' εὐρητήρια, σαντοῖρια — καίμια μάνδρα μὲ γοιδούρια